

<<<öncesi

Topluluk içinde insan, o konumlara geldiğinde kendisinin farklı davrandığı ve kendisine karşı başka türlü davranılan konumlar belirebilir. Örneğin önceden sözü dinlenmezken, o konuma geldikten sonra belli bir konuda her söylediği yapılır olur. Bu durum, gerek belli konumlarda bulunanların, gerek diğerlerinin davranışlarını, bu konumlar olmasalar olmayacak belli kısıtlamalara tabi tuttukları anlamına gelir. Bir konum bile belirse mevcut konuşmalar, her hangi bir konumda bulunmayanlara da konumsuzluğu konum haline getirerek bir konum dayatır, örneğin onlara “sıradan insan”, “halktan biri” ve saire gibi konum belirten unvanlar verilir.

İnsanların birbirlerine karşı konumlarına göre getirdikleri kısıtlamalarla davranışlarıyla, birkaç konumun birlikte varlığı bir bütün olarak o konumlardakilerden bağımsız, yani o konumdakiler değişse de değişmeyen bir toplu davranışın ortaya çıkmasına yol açabilir. Bu davranışa bir fail arandığında ortaya kurum çıkmış olur. Bu bağlamda, “kurum”un, fiili inşa edilmiş olduğundan (yani önce zihnen kurulup, sonra bu kurguya göre fiilen oluşturulmasından) dolayı değil, ortaya çıkan davranışa bir fail atfetmek yoluyla zihnen kurulmasından dolayı “kurmak” ile ilişkili olduğunu düşünmek daha uygun olur.

Nasıl bir insanın bedeni ve davranışı değişse bile onu yine de aynı insan olarak niteliyorsak, kurumsal davranış olarak görülen topluluk davranışından bir fail olarak zihnen kuruma varıldıktan sonra, kurumun fark edilmesini sağlayan konumlar ya da bu konumlara karşı davranışlar değişse bile yine de aynı kurum olarak görülmeyi sürdürür. Ancak, insana benzer biçimde davranış gösterse, yani belli koşullara belli tepkiler ortaya koysa ve arşivleri aracılığıyla belleğinden söz edilebilse de, kurum insandan farklı olarak ne bilince ne de istence haizdir. Bilinçsiz ve istençsiz olduğundan sorumsuzdur, her halde masumdur.

Bir kurum adına, o kurumun ortaya çıkmasına neden olan konumlardaki insanların cezalandırılmaları, insanların bilinç, istenç ve eylemlerinden bağımsız olarak varlık gösteren kurumsal davranışı ortadan kaldırmaz, kurum cezalandırılmaz. Kurum bir kimliğe büründürülüp, kurumsal varlık bu kimliğin ortadan kaldırılması yoluyla sözde yok edilse

bile, bu kurumu var eden konular, kimlikle özdeşleştirilmiş «kurum»un dışında yeniden belirip, başka insanlarla, belki de aynı insanlarla, başka bir biçimde, belki de aynı biçimde o kurumun varlığının fiilen sürmesini sağlayabilir.

En genel bağlamda devletin bir kurum olması ya da kurumlara haiz olması gerekmez. Yağmacı yağmacılığı tek başına yapmaz; yapsa da bedenen güçsüzleşene kadar bu kısa bir süreliğinedir. Yağmacının yağmalamaları kendisine bağlı bir grup insanla yaptığı ve devletleştikten sonra devletin işlevlerini gerçekleştirmesi için gerekli uygulamaları yine kendine bağlı bir grup insanın gerçekleştirdiğini ilke olarak düşünebiliriz. Devletin davranışı bu haliyle gerek başındaki insana, gerek işlevlerini gerçekleştiren diğer insanlara bağlıdır. Kurumlaşma oluşmazsa kısa sürede dağılmaya meyillidir. Kısa sürede dağılanları bir kenara bırakırsak, devletin işlevleri kurumlar tarafından gerçekleştirilir, devlet giderek kurumlardan oluşan bir kurum olur.

devamı>>>